

مأموریت دوازده شاگرد

۹ عیسی اون دوازده شاگرد ره پخاسه و ویشونه قدرت و اقتدار برای بیرون هاگردنه تموم ارواح ناپاک و شفای مریض ها ره هادا. ۲ بعد اونا ره برسندیه تا درباره پادشاهی خدا موعظه هاکنند و مریض ها ره شفا هادن. ۳ ویشون بائوته: «هیچ چی برای سفر شه همراه نورین، نا چو نا کوله بار، نا نون، نا پول و نا پیراهن اضافی. ۴ به هر سیره ای که بوردینی، تا زمون ترک شهر اونجه بمونین. ۵ اگه مردم اون شهر شما ره نخاستنه، وقتی شهر ترک کاننی، شه لینگه خاک تکون حادین تا شهادتی بر ضد اونا بوئه.» ۶ پس ویشون راه دکتنه از این ده به اون ده شینه و هر جا رسینه مژده بییمونه پادشاهی خدا ره موعظه کاردنه و مریض ها ره شفا دانه.

۷ و اما خور تموم اینا به گوش هیروودیس حاکم رسیه. هیروودیس در تعجب و سردرگمی دبییه اینسته که بعضی گاتنه عیسی همون یحیی هسه که مهردها دلجه راست بییه. ۸ بعضی دیگه گاتنه ایلیا ظهور هاکارده و بعضی هم گاتنه آتا از پیامبران روزهای قدیم هسه که زنده بییه. ۹ اما هیروودیس بائوته: «یحیی سر من از تن جدا هاکاردمه. پس اینتا کی هسه که اینا ره ونه خوری اشنا مبه؟» و در تلاش دبییه که عیسی ره بوینه.

خوراک هادان به پنج هزار نفر

۱۰ وقتی رسولان بردگردستنه، هر چی هاکارده بییه ره عیسی ره بائوته. بعد اونا ره شه همراه به سمت شهری به نام بیت صیدا بورد ره تا اونجه تنها بوشن. ۱۱ اما خله ها بفهمستنه و ویشونه دنبال راه دکتنه. عیسی هم اونا ره قبول هاکارده ویشونسته درباره پادشاهی خدا صحبت هاکارده و اونایی ره که نیاز به درمان داشتنه، شفا هادا.

۱۲ نزدیک غروب، اون دوازده شاگرد عیسی پلی بییمونه و بائوته: «مردم ره مرخص هاکان تا بورن به روستاها و باغهای دور ره ور تا شسته غذا و جای خواب پدا هاکنند آخه اینجه مکانی دوردکته هسه.» ۱۳ عیسی در جواب بائوته: «شما شه ویشونه خوراک هادین.» بائوته: «ما جز پنج نون و دتا ماهی هیچ چی نداریمی، جز اینکه بوریم و برای تموم این مردم خوراک بخرینیم.» ۱۴ اونجه حدود پنج هزار مرد دبیینه. عیسی به شه شاگردون بائوته: «مردم ره بایرین پنجاه نفر پنجاه نفر بیه سر هینیشن.» ۱۵ شاگردون هم اینکار هاکارده و همه ره هینشیدینه. ۱۶ بعد پنج نون و دتا ماهی ره بییته، آسمونه حارشا و شکر هاکارده اوناره پاره هاکارده و هادا شاگردون ره تا جلو مردم بیلن. ۱۷ همه بخاردنه و سیر بیینه و دوازده تا سبد از تکه نونهای اضافه ره جمع هاکاردنه.

اعتراف پطرس درباره مسیح

۱۸ اتا روز عیسی در خلوت دعا کارده و تنها ونه شاگردون ونه همراه دَینه. از اونا بپرسیه: «مردم گانه مین که هستمه؟» ۱۹ جواب هادانه: «بعضی ها گانه یحیای تعمیددهنده‌ای؛ بعضی دیگه گانه ایلیایی، و بعضی هم ته ره آتا از پیامبران روزهای قدیم دونه که زنده بَینه.» ۲۰ اوناچه بپرسیه: «شما چی؟ شما مه ره که دونی؟» پطرس جواب هادا: «مسیح خدا.»

۲۱ بعد عیسی ویشون ره منع هاکارده و دستور هادا که این ره به هیچ کس نایرن، ۲۲ و باثوته:

«انسان ریکا باید خله رنج بَینه و مشایخ و سران کاهنون و علمای دینی و ره رد هاکانند و بکشته بَوهه و در روز سوم راست بَوهه.»

۲۳ بعد همه ره باثوته: «اگر کسی خانه دِناله رو مین بَوهه باید شه ره انکار هاکانه و هر روز شه

صلیب ره بیره و مه دِنبال راه دَکفه. ۲۴ اینسه که هرکی بخواجه شه جانّه نجات هاده اون ره از دست دِنه اما هرکی بهخاطر مین شه جانّه از دست هاده، اون ره نجات دِنه. ۲۵ انسان ره چه سودی که تمومه دنیا ره داره، اما شه جان ره از دست هاده. ۲۶ اینسه که هرکی از مین و حرفهای مین عار داشته باشه، انسان ریکا هم در روزی که در شه جلال و شه پی‌یر جلال و فرشتها مقدس بردگرده، ونجه عار پدا کانه. ۲۷ راستی راستی شما ره گامبه، بعضی اینجه اِسانه که تا پادشاهی خدا ره نبینند، مهزه مرگ ره نکشنه.»

عوض بَینه عیسی ظاهر

۲۸ حدود هشت روز پس از این حرفها عیسی پطرس و یوحنا و یعقوب ره بَینه و بورده کوهه بالا تا دعا هاکانه. ۲۹ در همون موقع که دعا کارده شکل چهره‌اش عوض بَینه، و ونه لباس برف واری سفید و خورشید واری نورانی بَینه. ۳۰ یکدفعه دتا مرد موسی و ایلیا پیغمبر پدیدار بَینه، و با و به صحبت هینشینه. ۳۱ اونا در جلال ظاهر بَینه و درباره بوردنه عیسی طبق اراده خدا که باید بزودی در اورشلیم اتفاق دَکفه صحبت کاردنه. ۳۲ پطرس و ونه همراهن خله خو داشتینه، اما وقتی کاملاً بیدار و هوشیار بَینه، جلال عیسی ره بدینه و اون دتا مرد ره که ونه کنار هرسا بینه. ۳۳ اون زمان که اون دتا عیسی پلی جه بوردنه، پطرس باثوته: «استا دَینه اما در اینجه خوب هسه! بییل سه تا سرپناه بسازیم، آتا تسه آتا موسی اسه و آتا هم ایلیا اسه.» پطرس ندونسته چیشی گانه. ۳۴ این حرف هنوز بر زبون پطرس دَینه که اتا ابر پدا بَینه و اونا ره دور هاکارده. وقتی بوردنه ابر دله، بترسینه. ۳۵ اون لحظه صدایی از ابر دله شناسینه که «اینتا هسه مه ریکا، مین که و ره انتخاب هاکاردمه؛ و ره گوش هادین!» ۳۶ و وقتی صدا قطع بَینه عیسی ره تنها بدینه. شاگردون اینا ره شه پلی نگه داشتینه، و در اون زمان هیچ کس ره از اونچه بدیهه بینه آگاه نکاردنه.

شفای انا ریکا دیوبزه

۳۷ روز بعد، وقتی کوه جه پایین بییمونه، انا خله مردم عیسی ره ملاقات هاگردنه. ۳۸ یکدفعه انا مردی مردم دلجه داد بزوهه: «استا جه خواهش کامبه لطف هاکان مه ریکا ره هارش، اینسه که مه تنها وچوهه هسه. ۳۹ انا روح یکدفعه وره گننه و و دردم جيقه بلندی کَشینه و دچار تشنج وونه، جوری که ونه داهون کف کانده. روح خله کم وره ول کانده و خانه وره از بین بوره. ۴۰ من ته شاگردهاجه التماس هاگردمه روح ره ونجه بیرون هاکانند اما نتونستنه.» ۴۱ عیسی جواب هادا: «ای نسل بی ایمان و منحرف، تا به کی با شِما بوشیم و شما ره تحمّل هاکانیم؟ شه ریکا ره بیار اینجه.» ۴۲ حتی اون زمان که ریکار یاردنه، دیو وره پنه بزو و به تشنج دِمیدا. اما عیسی اون روح ره داد بزوهه و ریکار ره شفا هادا و بسپارسته ونه پیر دست. ۴۳ مردم همگی از بزرگی خدا در تعجب دَینه.

در اون موقع که همه از کارهای عیسی در تعجب دَینه و به شه شاگردون بائوته: ۴۴ «به اونچه خامبه به شِما بایرم به دقت گوش هاکانین: انسان ریکا ره دشمنون دست تسلیم کاڠه.» ۴۵ اما اونا منظور وره نفهمستنه؛ بخاطر اینکه ویشون جه پنهنون بموندسته تا اونا ره درک نکانند ونجه ترسینه اینتا خبری ونجه سؤال هاکانند.

گت بودن در چیه؟

۴۶ انا روز در میونه شاگردون این بحث پیش بییموهه که کدوم تا شون از همه گتتر هسه.

۴۷ عیسی که از فکرهای ویشون آگاه بییه، انا وچه ره بیته شه کنار هَنیشیندیه. ۴۸ بعد ویشون بائوته: «هر کی این وچه ره به نام من قبول هاکانه مه ره قبول هاکارده؛ و هر کی مه ره قبول هاکانه فرستنده مه ره قبول هاکارده. اینسه که در میونه شِما اون کس گتتر هسه که همجه کوچکتر بوئه.»

۴۹ یوحنا بائوته: «استا انا نفر ره بدیمی که به نام ته دیو اخراج کارده اما وقتی از انا نییه، وره منع هاگردمی.» ۵۰ عیسی بائوته: «وره منع نکانین، اینسه که هرکی بر ضد شِما نییه با شِما هسه.»

قیمت پیروی از عیسی

۵۱ وقتی زمان صعود عیسی به آسمون نزدیک بیه با جدیت راه اورشلیم در پیش بیته. ۵۲ شه پیشاپیش قاصدانِ برسنیدیه که به انا از دهکدههای سامریان بورده تا ونسته تدارک بوینند. ۵۳ اما مردم اونجه وره نخاستنه اینسه که ونه قصد اورشلیم بییه. ۵۴ وقتی ونه شاگردون یعقوب و یوحنا

اینا ره بدینه بائوته: ای سرور ما، آیا خانی بایریم از آسمون تَش بباره و تموم اوناره نابود هاکنه؟
 ۵۵ اما عیسی ویشونه حارشما و توبیخشان هاکارده. ۵۶a بعد راه دکنه بوردنه به دهی دیگه.

۵۷ در راه، اتا نفر عیسی ره بائوته: «هر جا بوری، ته ره پیروی کامبه.» ۵۸ عیسی جواب هادا:

«روباهنسته لونه زیاد دَره و پرنده هاسّه کالی، اما انسان ریکاسّه جای برای سر بیپشتن دَنیه.»

۵۹ عیسی به اتا نفر دیگه بائوته: «مرا پیروی هاکان.» اما اون نفر جواب هادا: «سرورم، اول بییل من بورم تا شه پیر دفن هاکنیم ۶۰ عیسی و ره بائوته: بییل مردها شه مردها ره دفن هاکنند اما ته بور و بیمونه پادشاهی خِدا ره موعظه هاکان.» ۶۱ دیگری بائوته: «سرورم ته ره پیروی کامبه اما اول بییل تا بورم و شه خانواده جه خداحافظی هاکنیم.» ۶۲ عیسی در جواب و بائوته: «کسی که زمین ره شخم زنده و شه پشت سرِ اِشینه، شایسته پادشاهی خِدا نییه.»

^aدر بعضی بنوشته ها بین آیات ۵۵ و ۵۶، این جملات هم وجود دانه و بائوته: «شما ندونتی از کدوم نوع روح هستینی اینسه که انسان ریکا نیموهه تا جان مردم ره هلاک هاکنه بلکه تا اونا ره نجات هاده»